

bij de weerstanders van het spoor

We vierden onlangs de dertigste verjaardag van de Bevrijding. Dit leek ons een geschikte gelegenheid om even te gaan praten met de h. Fernand Petit, algemeen secretaris van de Nationale Vereniging der Weerstanders van het Spoor (NVWS), die ons bereidwillig te woord stond.

● **Mijnheer Petit, de NVWS, wat is dat eigenlijk?**

Het is een vereniging die alle spoor mannen groepeerde welke erkend werden als IAD (Inlichtings- en Actiedienst), politiek gevangene, gewapend weerstander, lid van de sluikpers en burgerlijk weerstander, en die behoren tot alle door de wetgeving erkende verenigingen.

● **Is dit een vereniging van mensen die met heimwee terugdenken aan de weerstand, of heeft ze daarentegen een welomschreven doel?**

In 1945, toen de kampen bevrijd werden...

● **Bestond de vereniging toen reeds?**

Toch niet! Het is slechts wanneer de kampen werden bevrijd dat we onze doden en vermisten hebben geteld en de leemte hebben gevoeld die door al die strijdmakkers werd nagelaten. We dachten vanzelfsprekend aan hun gezin: weduwen, wezen... Dat zette enkelen onder ons ertoe aan een vereniging te stichten die tot doel had al de getroffen gezinnen onmiddellijk te helpen. Momenteel telt ze ongeveer 2 000 leden!

● **En bent u er werkelijk in geslaagd zo'n groot opgezet doel te verwzenlijken?**

Om die vraag te beantwoorden, kan ik volstaan met u de bedragen op te sommen die de vereniging sedert haar oprichting aan haar sociale actie heeft besteed: bijna 5 000 000 fr. giften in specieën of in de vorm van vakantie aan weduwen; ongeveer 7 500 000 fr. dotaties aan wezen; meer dan 4 000 000 fr. voor de vakantie van de wezen en bijna 750 000 fr. voor diverse hulp.

Dit is natuurlijk slechts het belangrijkste deel van de gedane uitgaven.

● **U beschikt dus over fondsen? Hoe hebt u die bij elkaar gekregen?**

In 1945 heeft de toenmalige directeur-generaal van de NMBS, de h. Henning, ons met een bericht dat in feite als een beroep op de solidariteit gold, de toelating verleend om bij de spoor mannen giften in te zamelen. Achteraf heeft de NVWS in

heel het land de week van de spoorman georganiseerd...

● **Hoe lang?**

Gedurende vijf jaar! En allen die in die tijd bij de Maatschappij waren, zullen zich voorzeker nog die spontane opwelling van edelmoedigheid en het « klavertjevier » herinneren dat iedereen met trots in zijn

knoopsgat droeg.

● **Dus heeft u sedert vijftientig jaar geen fondsen meer binnengekregen ?**

Alleszins niet op dezelfde manier. Wel zijn er particulieren die, ofschoon ze er niet om gevraagd worden, jaarlijks ter gelegenheid van de herdenkingsdag in de maand april, een bijdrage blijven storten.

● **Dat zijn dan uw enige inkomsten ?** Precies.

● **En ondanks die schijnbaar ontoereikende middelen, slaagt u er toch in deze sociale hulp te blijven verlenen die uw vereniging zich tot doel had gesteld ?**

Hierop kan ik doodgewoon ja antwoorden. We hebben immers een gedeelte van onze inkomsten gekapitaliseerd, precies om onze weduwen verder om de drie jaar een vakantie te kunnen aanbieden en de wezen die in de echt treden op huwelijksreis te laten gaan.

● **Waar kunnen de weduwen die vakantie doorbrengen ?**

— U weet wellicht dat we een eigendom bezitten, bestaande uit een villa en een park van 3 hectare, gelegen te Valescure te midden van een dennenwoud, nl. op de hoogten nabij Saint-Raphaël. « Magali » heet het.

● **En wordt die villa « Magali » uitsluitend gebruik voor de kosteloze vakantie van de weduwen en de wittebroodsweken van de wezen ?**

Natuurlijk niet ! We hebben immers — en dat is maar gelukkig — niet zoveel weduwen te plaatsen noch wezen uit te huwelijken. Wij aanvaarden dan ook, bij voorrang, onze eigen leden, effectieve weerstanders van het spoor, die er tegen betaling van een vergoeding die precies de kostprijs van het verblijf dekt hun vakantie willen doorbrengen. Maar aangezien onze leden een jaartje ouder worden en niet meer zo gemakkelijk op reis gaan, zelfs niet naar die bekoorlijke Franse Riviera, zijn we genoodzaakt geweest onze deuren te openen, op de eerste plaats natuurlijk voor alle spoormannen en daarna ook voor leden van vaderlandslievende zusterverenigingen. Voor ons, en vooral opdat villa « Magali » haar taak normaal in 't belang van allen kan blijven vervullen, is het dus volstrekt noodzakelijk dat ze bestendig zo volledig mogelijk bezet is.

● **Kan zulks wel het hele jaar door ?**

Ja, behalve in de maand november — wanneer het personeel van de villa met vakantie gaat — kunnen we praktisch alle vragen inwilligen, te meer daar we zopas het bijgebouw gemoderniseerd hebben door het te voorzien van centrale verwarming en van warm water. En dat tegen uiterst schappelijke prijzen omdat ons beheer belangeloos wordt gevoerd en omdat wij geenszins het winstgevende maar wel het sociale aspect van onze onderneming op het oog hebben.

● **Is uw villa zelfs tijdens het « stille seizoen » — ik bedoel in december, januari, februari — ook volzet ?**

— Hoe langer, hoe meer, omdat in die maanden onze verblijfsvoorwaarden nog gunstiger zijn. En dat hebben blijkbaar vooral de gepensioneerden opgemerkt. Op die manier voorkomen we overigens dat we een deel van het jaar in vertraagd tempo moeten werken en drukken we meteen de vaste kosten van de onderneming.

● **Dus, alles is gereserveerd, zelfs voor de komende winter ?**

Zo ver zijn we nog niet ! Maar de belangstellenden zouden er toch goed aan doen zich te haasten indien ze een zonnige wintervakantie willen doorbrengen in een gezonde omgeving en zich daarbij nog op aangepaste wijze ontspannen in gezelschap van vrienden.

● **En tot wie moeten die mensen zich wenden ?**

Tot onze vereniging : NVWS, Putterij 21, Centraalstation, 1000-Brussel. Het is wellicht nuttig te weten dat er elke dag een directe trein rijdt (met ligplaatsen 2e klasse voor wie het wenst) tussen Brussel-Zuid en Saint-Raphaël en tussen Saint-Raphaël en Brussel-Zuid.

Dat we zo'n vereniging een lang leven toewensen, spreekt voor zichzelf !